

ВІДІЙШОВ У ВІЧНІСТЬ
ВИЗНАЧНИЙ МИТЕЦЬ І ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ

(Пам'яті академіка АМУ О.М. Лопухова)

Українська культура зазнала великої втрати. 14 вересня, на 85-му році життя, пішов від нас визначний український митець, дійсний член Академії мистецтв України (1997), народний художник України (1964), лауреат Національної премії України ім. Тараса Шевченка (1980), професор Олександр Михайлович Лопухов.

Олександр Лопухов народився 12 вересня 1925 року в м. Городня Чернігівської обл. Був учасником бойових дій у Другій світовій війні. У 1945–1947 рр. навчався у Київській художній середній школі ім. Т.Г. Шевченка. 1953 року закінчив Київський державний художній інститут (педагоги – С. Григор'єв, К. Єлева, О. Шовкуненко), 1957 року – аспірантуру під керівництвом О. Шовкуненка.

О. Лопухов є автором багатьох значущих полотен, що увійшли до скарбниці українського мистецтва («Вольниця», 1979; «Кармелюк», 1980; «Таємна вечеря», 1992–1993;

«Страшний суд», 1994–1995; «Прометей», 2000 та інших).

Крім творчої роботи, О. Лопухов приділяв багато уваги педагогічній і громадській діяльності. Упродовж тривалого часу викладав живопису Київському державному художньому інституті (згодом – Національній академії образотворчого мистецтва і архітектури). У 1973–1985 рр. був ректором інституту, з 1973 – керівником навчально-творчої майстерні, з 1979 – професором.

Олександра Михайловича неодноразово обирали до керівних органів Національної спілки художників України – він був заступником голови правління (1962–1968) та головою правління Спілки (1983–1989). Художника обирали також депутатом Верховної Ради СРСР (1984–1989). Невтомна праця О.М. Лопухова відзначена багатьма урядовими нагородами.

Щиро сумуємо з приводу кончини видатного митця, педагога, громадського діяча. Висловлюємо співчуття його рідним та близьким. Вічна пам'ять Олександрові Михайловичу!

Академія мистецтв України,

Національна спілка художників України,

Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури